

De baas in de club

Rotterdam kent vele familiebedrijven. Waar zitten ze en wie zijn die families? Deze keer: nachtclub de Whites aan de Westzeedijk. Hier staan Christine (71) en broers Paul (65) en Jean-Pierre (63) Mommaers aan het roer. Maar eigenlijk kan er kan maar één kapitein zijn.

“Christine is de baas”, bekent Jean-Pierre maar gelijk. Lachend: “Dat was vroeger thuis al, wij hadden gewoon naar onze grote zus te luisteren.” Het drietal groeide op in Wallonië en werkte in de wijnzaak van pa en ma. Christine runde toen al een nachtclub in Maastricht, later ook één aan de ‘s-Gravendijkwal. In 1986 kon zij de Whites overnemen. “Toen kwamen mijn broers in de zaak”, vertelt ze. “Zeker sinds de legalisering van prostitutie komt er veel bij kijken en alleen kon ik het niet meer af.” Christine doet alles voor de meisjes (“omdat ik vrouw ben”), Paul is de ‘zakenman’ van de club en Jean-Pierre doet alle public relations.

Over het scheiden van werk en privé doet de familie niet al te moeilijk. Twintig jaar geleden ontmoette Christine haar man, destijds een bezoeker in de club. “Er komen een hoop leuke mannen! Inmiddels is hij niet meer jaloers en ik ben nu ook te oud om gastvrouw te zijn.” Schoonzus Gina (40) heeft die rol overgenomen. Zij kwam jaren geleden vanuit Roemenië naar de club, werd barmeisje en viel als een blok voor Paul.

En Jean-Pierre? “Ik ben vrijgezel.” Christine vult aan: “Hij houdt van scharrelen.”

Aan ruzie doen ze niet, irritaties worden snel uitgesproken. “Onze moeder komt ook uit een warm familienest. Zo zijn wij grootgebracht, we deden alles met de familie”, stelt Christine. “Samenwerken is voor ons normaal. Je familie kent je door en door en juist in deze business moet je elkaar ook blind kunnen vertrouwen. Je moet allemaal even strak op de regels zitten, alleen zo kun je als club blijven bestaan.”

Een stelregel: praten over de zaak gebeurt alleen in de zaak. “Hier bespreken we wat er besproken moet worden, in het weekend praten we over andere leuke dingen.”

Gina en Paul hebben een zootje van twee. Is dat de nieuwe generatie? Jean-Pierre lacht: “Daar gaan wij sowieso niet op wachten. En Paul zit er ook niet op te wachten: er hangt altijd een taboe om het werk heen. Dat is soms lastig en hij wil dat niet voor zijn zootje. Ik verwacht dat we de club op een dag gewoon verkopen.”

